

me solam esse causam honorum qua vobis sunt, vobisque per me vivere. i. εἰ μὴ ἐμὴ, finite me, ne ita defrauiatis. εἰ δὲ μὴ, alioqui &c. πάντων. i. κτ'

A in omnibus iis qua nunc sentis, & dicis. εἰ γὰρ, vel ad ὅμαιν reducitur, vel ante ἄποδ εἰξεν pro ἐμὴ Atticè ponitur.

Ἐἴ τοις δίκαιοις φῆς ποιήσῃ πλάσιος.
Βλ. Ω τύμπανα κὺ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ χεῖρα λιάζειν κὺ βοᾶν, ἄρῃν αὖ μάθης.
Βλ. Καί τις δὴ αὖτ' ἀμὲν βοᾶν, ἰε, ἰε,
Τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. Ὅστις ἔστιν εἰ φρονῶν.
Χρ. Τί δῆτ' αἶτις ἐστὶν ἐπιχράζω τῆ δίκῃ,
Ἐὰν γ' ἀλάς. Πε. Ὅ, πῶς δοκῆ. Βλ. Καλῶς λέγῃς.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸ γ' αὖ ἠπᾶσθε καὶ σφᾶ δ' εἰ παθεῖν.
Βλεψ. Ἰκανοὺς νομίζεις δῆτ' ἀνάτους εἴκοσι;
Χρ. Ταύτη γὰρ ἄν ἴδω δόχρηθουσι μόνω.
Πε. Οὐκ αὖ φθάνοισιν τὸ ποσάπποντ'. ἢ τί γ' αὖ
Ἐχοί τις αὖ δίκαιον ἀντειπεῖν ἔπ.

Velis efficere. BL. ὁ Cyphones, ὁ tympana,
Vbi estis vos? nihilne mihi succurritis?
PA. Non equum est clamitare & indignarier,
Priusquam, ut res sese habeat, recte didiceris.
B BL. Et quis possit nō exclamare, heu, heu mihi,
Si ista audiat? PA. Non clamet, qui recte sapit.
CH. Sin succumbas, quam tibi multam irrogauero?
PA. Quamcunque lubnerit. BL. Recte sanè hoc ais.
PA. Atenim si vos vincamini, multam mihi Eandem dabit. BL. Viginii mortes satin?
CH. Huic satis at nobis sole sufficiunt dua.
C PA. Causam haud potestis dicere, quin faciat haec:
Aut aliquid habeat, quod iuste opponat mihi.

Σχόλια. Ω τύμπανα] τῆς φωνῆς ὡς τῆς πενίας τῆς τοιούτων ἀξίας οὐσίας. τύμπανα ξύλα, ἐφ' οἷς ἐλυμπανίζον, ἐξ ὧν τὸ γὰρ ταύτη τῆ τιμωρία, ἢ βάλλα πᾶσα τὸ ἴσπλεν. ἢ ἡοῦ ξύλα οἷς ἴσπλονται ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωροὶ μύθοι. κύφων δὲ δεσμός ἐστὶ ξύλινος, ὃν οἱ μύθοι κλοῖον ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ καλῶν. ἐνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος κύφων. ἄσπλεν δὲ καπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλέθριων, καὶ κυφονισμός ἐστὶ τῆς τιμωρίας. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τῆς κακῆς καὶ ὀλέθρου, εἰρηλατῶν δὲ κύφων πᾶσα τὸ τοῦ δεσμοῦ ἀναγκάζεσθαι κύφω, διπλῶς ἀμα καταζομίζουσι, τῆ τε τῆς πρᾶξις ὀπίσει, καὶ τῆς μηδ' αὖτε ἀνανεύειν δὴ ἀλάς. ἢ ἄλλως ξύλα ἐστὶν ἐπιτελεῖσθαι εἰς τοῦ ἰενοῦσθαι τῆς κατὰ δίκην ἵνα μὴ εὐρωσιν ἀνακλύψαι, καὶ γὰρ τὸ κενόμυθον ποιοῦν κύφω.

qua in sententia iudicis erat aduersus damnatū, erat quandoque & altera, qua ad litigantibus statuebatur, quam qui statuebat, dicebatur τίμημα ἐπιχράζειν, ἢ τιθεῖναι, multam irrogare, poenam inscribere, & statuere. Ἀλάς,] ἀλίτωκα, verbum actiuæ vocis passiuam habet significationē: quasi ab ἀλωσι formatur indefinitum β, ἢ λων ἢ λως, vnde fit subiunctiuum temporis eiusdem ἀλω, ἀλας, quemadmodum fit ἄ δίδωμι δῶ, δῶς.

GERARDVS. Τύμπανα,] ἀλύπτω hoc nomē fit, sunt ligna quibus fontes olim cædebantur, vnde est ἴσπλεν, fortiter & validè percutio. Κύφωνες] ἀκύπτω, inclino manauit: vincula erant lignea quibus colla maleficorum sic constringebantur, vt caput furrigere nō possent. Pœna hæc κυφονισμός appellatur. Ait Blesfidemus Peniam dignam esse qua tympanis & cyphonibus coërtatur. ἀρήξετε. Prosoportia, non opem feretis? in cruciatum Penie non adhibebimini? Μάθης,] F subiunctiuum ἀμανθάτω. Ιού.] oxytonum, aduerbium est indignantis, οἴμοι, heu cum exclamatione effertur. Circumflexum ἰού huic est cōtrarium, exultantis enim est.

Σχόλια. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐάν ἠπᾶσθε,] ἀντὶ τῆς πλὴν αὐτῶν προσμίαν. τῆ δὲ εἰπεῖν ὅτι ὅπερ ὀρεῖσθε προσμίον ἐάν ἠπᾶσθε, τὸ ὀρεῖσθαι ὑμῶν ἠπᾶσθαι. Ἰκανοὺς νομίζεις,] ἀντὶ τῆς ἀρκοῦσθαι, ὅ γὰρ ἵκανον ὀρεῖσθαι ἀρκοῦσθαι ἠρεῖσθε πρὸς πλὴν ὀδόν. Ἀποχρήθουσι,] ἀποχρηθῆναι ὅτι ἐνεσώτως ἀντὶ τῆς ἀρκετῶν ἐστὶ, καὶ ἀποχράσθαι ὅτι ἐπιλυκοῦ, ἀντὶ τῆς ἀρκετῆς ὑπάρχει, καὶ ὅτι μέλλοντος ἀποχρήσει ἀντὶ τῆς ἀρκετῶν χυθῆσαι.

Σχόλια. Τί δῆτ' αἶτις ἐστὶν ἐπιχράζω,] ἐπέβαλλον γὰρ ἐνίοτε ζυμίαν τοῖς ἀλοῦσιν ἢ χυμῶσι κατὰ δέσται, ἢ τι τοιοῦτον. τῆ δὲ τιμωρία. εἰδῆς γὰρ τῆς ἠπᾶσθαι ἢ δὴ πρόσμιον, ὀρεῖσθαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κενόμυθων. Τῆ δὲ δικῇ,] ἢ ἡοῦ τῆς κείσετῃ ἢ τῆς ὀρεῖσθαι τῆς τιμωρίας. ἢ ἡοῦ ἐπιπᾶσθαι ἢ ὀρεῖσθαι τῆς δίκης ἐάν ἠπᾶσθαι, τίνα κῶλασθαι ὑποχρῆσθαι. ἐθός δὲ καὶ πάλαι τοῖς δικαστέμοις χράσθαι πρὸ τῆς κείσεως ὡς τιμωρίαν ἠπᾶσθαι δόση, εἰ μὴ δὲ ἐπιχράσθαι, τουτέστιν ὅτι τῆς ποσῆρα χράσθαι καὶ τῆς χράσθαι ὡς καὶ τῆς ἀνδρῶν τιμωρίαν ἢ βίαι τυχὸν ἀφάρεσιν ἢ κεφαλῆς.

GERARDVS. Τὸ γὰρ αὐτὸ. i. τίμημα, πλὴν αὐτῶν προσμίαν. ἠπᾶσθε ab ἠπᾶσθαι subiunctiuū. ταύτη, huic Peniæ. i. εἴκοσι θάνατοι ἐσονται ἵκανοί. νῶν, dualis datiuus, ἡμῖν. δ' ὅ δ' ὀμόνω, dua solæ mortes. ἀποχρηθῆσθε Ab ἀποχρηθῆσθαι fit compositum ἀποχρηθῆσθαι, cuius futurum est ἀποχρήσω, à themate ἀποχράσθαι.

GERARDVS. Ἐπιχράζω.] Præter poenam

Σχόλια. Τὸ ποσάπποντ'.] ἀντὶ τῆς ἀποθανόντες. εἰ ἀνφῶσιν ἀναβάλοιθε ἀποθανόντες. ἀντὶ τῆς ἀχέως ἀπελθόντες τελευτήσατε. εἰ γὰρ νικῆσετε, ἐκείτι δίκαιόν ἐστι. ἄλλως. εἰ ἀνφῶσιν νικῆσετε. ἐάν ἢ νικῆσθαι οὐκ ὑπάρχει δίκαιον.
GERARDVS. Τοῦτο ποσάπποντ', hoc agentes, tam friuola & inania dictitantes. ἢ τί γ'. Ambigua est hæc lectio, cum interrogatione constabit hoc sensu: Alioqui enim quid iuris, aut causæ quis posthac aduersus vos dicat? Sine interrogatione sic: Alioqui sanè posset quis posthac semper mihi huiusmodi nescio quod ius obiectare. Vtrouis modo accipias, alterum ἀνφῶσιν quod cum ἐχοί iungetur, erit δωρητικόν. Alterum κερὸν κατὰ πλῆρωματικόν.